

06 ης Λύδδας τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν
 07 ἐν αὐτῇ ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες, Μὴ
 08 ὀκνήσης διελθεῖν ἕως αὐτῶν⁵. ³⁹ ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνήλθεν αὐ-
 09 οῖς· ὃν παραγενόμενον ἤγαγον⁶ εἰς τὸ ὑπερῶον καὶ παρέστησαν αὐ-
 10 τῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμ-
 11 ἄτια ὅσα ἐποίησεν αὐταῖς μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς⁷. ⁴⁰ ἐκβαλὼν δὲ ἕξω
 12 . . . ρος⁸ πάντας ὁ Πέτρος καὶ θεὶς τὰ γόνα προσηύξατο καὶ θεὶς τὰ
 13 γόνατα προσηύξατο⁹ καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπεν, Ταβιθά,
 14 ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτ-
 15 ρον ἀνεκάθισεν. ⁴¹ δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν καὶ φω-
 16 νήσας τὰς χήρας καὶ τοὺς ἁγίους¹⁰ παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. ⁴² γν-
 17 ωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐπὶ
 18 τὸν κύριον. ⁴³ Ἐγένετο δὲ αὐτὸν ἡμέρας ἱκανὰς μέναι¹¹ ἐν Ἰόππῃ παρὰ
 19 τινι Σίμωνι βυρσεῖ. ^{10,1} Ἄνθρωπος δέ τις ἐν Καισαρείᾳ ὀνόμα-
 20 τι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς καλουμένης Ἴτ-
 21 αλικῆς, ² εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεὸν σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,

⁵ Standardtext: ἡμῶν.

⁶ Standardtext: ἀνῆγαγον.

⁷ Standardtext: ἐποίει μετ' αὐτῶν οὖσα ἡ Δορκάς.

⁸ Der auf dem Papyrus erhaltene Wortteil ρος paßt nicht. Wahrscheinlich hat der Schreiber den Namen Petrus geschrieben und vergessen zu korrigieren, nachdem er zwei Wörter weiter den Namen nochmals schrieb.

⁹ Der Schreiber beginnt in Zeile 12: καὶ θεὶς τὰ γόνα προσηύξατο und wiederholt den Satz καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύξατο.

¹⁰ Standardtext: φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας.

¹¹ Standardtext: ἡμέρας ἱκανὰς μέναι.